

Daniels bok - nummer nio

Den första ängels budskap

Jeff Pippenger

2023-12-04

Daniels första kapitel representerar den första ängels budskap i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel. Jojakim identifierar symboliskt att det är den första ängels budskaps bemyndigande, inte dess ankomst vid "ändens tid". Alla profeter identifierar den undersökande domens "sista dagar", så kapitlet representerar den 11 september 2001, då prövningsprocessen för de etthundfyrtyrtiofyra tusen började. I Malaki tredje kapitel har denna process framställts som en reningsprocess, när en budbärare bereder vägen för förbundets budbärare att plötsligt komma till sitt tempel. Den budbärare som bereder vägen, som också är "rösten" som ropar i öknen, är också ett prov, vilket är en del av reningsprocessen. I Malaki tredje kapitel framställs de etthundfyrtyrtiofyra tusen som Levis söner. Levis söner representerar dem som stod med budbäraren Mose i guldkalvens uppror, vilket representerade vilddjurets bild.

Att bestå vilddjurets bilds prov är ytterligare en biblisk illustration av det andra av de tre prov som utgör reningsprocessen. Levis söner måste bestå det provet innan de blir beseglade.

Förseglingen i Hesekiels åttonde och nionde kapitel är ytterligare en illustration av den reningsprocess som började den 11 september 2001. I kapitel åtta representerar de i Jerusalem som slutligen böjer sig ned inför solen de fyra generationerna av laodiceisk adventism. I kapitel nio suckar och ropar de som får sigillet över de styggelser som förövas i Jerusalem. Jerusalem är Guds församling.

De tre änglarnas budskap är också en illustration av reningsprocessen. De tre budskapen representerar en trestegs prövningsprocess, och det krävs att Levi söner består det första provet för att över huvud taget bli delaktiga i det andra provet. Det tredje provet är av ett annat slag, ty det representerar ett prov som fastställer huruvida Levi söner framgångsrikt har bestått de två första proven. Det är ett profetiskt lackmusprov. Det första provet är ett kostprov (i andlig bemärkelse), ty det består eller underkänns beroende på om Levi söner tar emot det budskap som den helige Ande förmedlar genom Elia, den budbärare som bereder vägen för förbundets budbärare.

Den första versen i Uppenbarelseboken betonar allvaret i detta budskap. Den identifierar avsiktligt att det budskap som den mänskliga budbäraren, framställd som Johannes, sänder till församlingarna, gavs honom av Gabriel, som tog emot det från Kristus, vilken i sin tur tog emot det från Fadern. Elias budskap bär den gudomliga auktoritetens prägel, och att förkasta Johannes' budskap, eller Elias, eller "en röst som ropar i öknen", är att förkasta Jesu Kristi uppenbarelse.

Det andra provet är ett visuellt prov, ty när Levis söner har ätit Elias budskap, som var i handen på den ängel som steg ner för att upplysa jorden med sin härlighet, har de tagit emot den bibliska metodologi som gör det möjligt för dem att på rätt sätt urskilja tidens tecken. Den metodologin gör det möjligt för Levis söner att inse att dessa tidens tecken visar att kyrka och stat förenas i Förenta

staterna, som en uppfyllelse av prövningen rörande vilddjurets avbild. Ännu viktigare är att dessa tidens tecken, när de sätts in i de heliga reformlinjernas sammanhang, utgör själva essensen av Alfa och Omega, begynnelsen som illustrerar slutet. De heliga reformlinjerna visar att Guds folk måste göra allt som står i deras makt för att samverka i verket att förbereda sig för Guds sigill.

Därför, mina älskade, såsom ni alltid har varit lydiga, inte endast såsom när jag var närvarande, utan nu mycket mer i min frånvaro, så arbeta på er egen frälsning med fruktan och bävan. Ty Gud är den som verkar i er både vilja och gärning, efter sitt goda behag. Gör allt utan knot och tvist, så att ni må vara oklanderliga och rena, Guds barn utan förebråelse, mitt i ett vrångt och fördärvat släkte, bland vilka ni lyser såsom ljus i världen. Filipperbrevet 2:12–15.

Daniel, Hananja, Misael och Asarja, till antalet fyra, representerar sjundedagsadventister världen över, vilka erkänner den 11 september 2001 som identifieringen av ängelns nedstigande i Uppenbarelseboken arton, och de väljer att ta det dolda mannat som är i hans hand och äta det. Det dolda manna som skall ätas representerar, såsom aposteln Paulus nyss anförde, Gud (det dolda mannat), som verkar inom sitt folk för att utföra sin vilja och sitt välbehag. Paulus representerar budbäraren till filadelfierna, och att förkasta hans budskap var döden. Daniel, Hananja, Misael och Asarja representerar dem som väljer att äta det dolda mannat.

Bland dessa fanns av Juda barn Daniel, Hananja, Misael och Asarja. Och överstehovmästaren gav dem namn: åt Daniel gav han namnet Beltesassar, åt Hananja Sadrak, åt Misael Mesak och åt Asarja Abed-Nego. Men Daniel föresatte sig i sitt hjärta att inte orena sig med kungens matportion eller med vinet som han drack; därför bad han överstehovmästaren att han inte skulle behöva orena sig. Daniel 1:6–8.

Daniel beslutar att han önskar äta det budskap som fördes ned från himlen den 11 september 2001, och även att vägra det budskap som framställs som Babylons kost och dryck. Ashpenas hade utvalt vilka av de judaiska fångarna som skulle föras fram inför kungen.

Och kungen sade till Ashpenas, sin hovmarskalk, att han skulle hämta några av Israels barn, av kunglig släkt och av furstarna, unga män utan något lyte, men vackra att se på, begåvade i all vishet, kunniga i kunskap och förståndiga i vetenskap, sådana som hade förmåga att tjäna i kungens palats, och som man kunde undervisa i kaldéernas litteratur och språk. Daniel 1:4, 5.

Om vi följer den befallningskedja som identifieras i Uppenbarelseboken kapitel ett, vers ett, hade Nebukadnessar befallt Aspenas att välja ut de barn som uppfyllde den förutsägelse som Jesaja hade uttalat för Hiskia. Aspenas tog budskapet och gav det sedan till Melsar, hovmästaren över hovmännen. Nebukadnessar representerar den himmelske Fadern; Aspenas representerar Kristus och Melsar representerar Gabriel. Aspenas visste vilka barn som skulle väljas ut, och han visste att Daniel skulle fatta det rätta beslutet beträffande kosten, innan han förde honom fram inför kungen.

Nu hade Gud låtit Daniel finna välvilja och öm kärlek hos översten för hovmännen. Och översten för hovmännen sade till Daniel: Jag fruktar min herre konungen, som har bestämt er mat och er dryck; varför skulle han se att era ansikten såg sämre ut än de ynglingars som är av er ålder? Då skulle ni bringa mitt huvud i fara inför konungen. Daniel 1:9, 10.

Melzar identifierar här det första steget i de tre änglarnas budskap. Det första steget är att frukta Gud, såsom illustreras av Melzars fruktan för Nebukadnessar. Det hebreiska ordet "sanning", som bildades genom att sammanföra den första, den trettonde och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet, har tidigare i dessa artiklar visats representera den trefaldiga prövningsprocessen hos de tre änglarna. Därigenom fastställdes, på grundval av flera vittnen, att den första ängels budskap innehöll alla tre av de tre prövningar som representeras av de tre änglarnas budskap. Den första ängels budskap identifieras som det eviga evangeliet, vilket definierar det som samma evangelium från Adams dagar ända fram till Kristi andra ankomst.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt uppe i himlen, och han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Och han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit. Och tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna.
Uppenbarelseboken 14:6, 7.

Det första steget i den förste ängels budskap är att frukta Gud. Det andra steget är att ge honom ära, och det tredje är ankomsten av hans doms stund. I förhållande till de två andra änglarnas budskap är den förste ängels budskap: "frukta Gud". Den andre ängels budskap tillkännager sedan Babylons fall, och vare sig det gäller den förste ängels milleritiska rörelse eller den tredje ängels rörelse, är det i kallelsen ut ur Babylon som utgjutelsen av den Helige Andes manifestation fullbordas. Under den tidsperioden, vare sig den framställs som midnattsropet, det höga ropet eller det sena regnet, förhärskar de som förkunnar budskapet Gud. Den andre ängels budskap är där Gud ges ära, och den tidsperioden leder fram till en tidpunkt då den undersökande domen började i den milleritiska historien, eller domen över skökan Babylon, som äger rum i söndagslagens kris.

Melzars fruktan representerar den förste ängels budskap, och den inleder kostprövningen under tio dagar, där talet tio också betecknar en prövning. Melzars uttryck att han fruktade kungen var detsamma som att Daniel fruktade Gud mer än kungen och föresatte sig i sitt hjärta att inte oreka sig med Babylons kost. Den tidsperiod under vilken Daniel och de tre trognas prövning pågick var tre år och representerar således de tre stegen i de tre änglarnas budskap.

Och kungen bestämde åt dem en daglig tilldelning av kungens mat och av det vin som han själv drack, och så skulle de uppfostras i tre år, för att de därefter skulle träda fram inför kungen. Daniel 1:5.

Daniels första kapitel representerar bemyndigandet av den förste ängels budskap, och där markeras början på kostprövningen, vilken i den milleritiska historien representerades av ätandet av den lilla bokrullen. Prövtiden för Daniel och de tre värdiga fullbordades under de första tio dagarna av dessa tre år. Tio är en symbol för en prövningsprocess, såsom den framställs i det forntida Israel när de förkastade det tionde provet, representerat av Josuas och Kalebs budskap. Den framställs också i förföljelsetiden i församlingen i Smyrna.

Frukta intet av det du skall få lida. Se, djävulen kommer att kasta några av er i fängelse, för att ni skall provas, och ni skall få lida i tio dagar. Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona. Uppenbarelseboken 2:10.

Rådet till församlingen i Smyrna var att inte frukta prövningsprocessen, ty om de fruktade Gud, skulle Han belöna deras gudsfruktan med livets krona. Denna gudsfruktan representeras av Daniels längtan efter att äta den himmelska mannan.

Då sade Daniel till den tillsyningsman som överstehovmästaren hade satt över Daniel, Hananja, Mishaël och Asarja: ”Pröva, jag ber dig, dina tjänare i tio dagar, och låt dem ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka. Låt sedan vårt utseende betraktas inför dig, och utseendet hos de unga män som äter av kungens mat; och gör med dina tjänare efter vad du då ser.” Så samtyckte han till detta i saken och prövade dem i tio dagar. Daniel 1:10–14.

Det första provet var att frukta Gud, såsom illustreras av att Melsar och Daniel föresatte sig i sitt hjärta att inte örena sig med Babylons mat och dryck. Det andra inslaget i den förste ängels budskap är att ge Gud ära, vilket representerar en synlig manifestation av kostens verkningar. Vid slutet av de tio dagarna förhärligade Daniel och de tre vännerna Gud genom sitt yttre utseende.

Och efter tio dagar såg deras ansikten vackrare ut, och de var frodigare till kroppen än alla de ynglingar som åt av kungens mat. Så tog uppsyningsmannen bort den matportion och det vin som de skulle ha druckit och gav dem grönsaker. Dessa fyra ynglingar gav Gud kunskap och insikt i all slags skriftlärdom och vishet; och Daniel hade förstånd i alla syner och drömmar. Daniel 1:15–17.

De fyra barnen bestod det första provet beträffande kosten, där Adam och Eva föll, och vilket motsvarade det första prov som Kristus tog itu med omedelbart efter sitt dop. Kristi dop var bemyndigandet av det första budskapet i hans profetiska linje. Det bemyndigade och bekräftade det budskap som förkunnades av ”rösten i öknen”. Därefter blev Kristus, liksom Daniel och de tre värdiga, prövad i fråga om kosten i fyrtio dagar, såsom Daniel i tio dagar. Daniel och Kristus var förebilder för prövningen av det fördolda mannat i ängels hand, som steg ned den 11 september 2001. Två prov skulle följa för Kristus, och för Daniel. Det andra provet var det där Daniel och de tre värdiga förhärligade Gud genom sina ansikten. Det prov som följde efter kostprovet för Kristus representerade också härlighet.

Och djävulen sade till honom: Om du är Guds Son, så befall denna sten att den blir bröd. Och Jesus svarade honom och sade: Det står skrivet: Människan skall inte leva endast av bröd, utan av varje Guds ord. Och djävulen tog honom upp på ett högt berg och visade honom alla världens riken i ett ögonblick. Och djävulen sade till honom: All denna makt skall jag ge dig och deras härlighet; ty den är överlämnad åt mig, och åt vem jag vill ger jag den. Om du därför tillber mig, skall allt vara ditt. Och Jesus svarade och sade till honom: Vik bort från mig, Satan; ty det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna. Matteus 4:3–8.

Efter att Kristus hade bestått prövningen i fråga om kosten, erbjöd Satan därefter honom all världens rikens ”härlighet”, men Kristus valde i stället att förhärliga konungarnas Konung. Adam och Eva misslyckades i den första prövningen och sökte genast dölja sina anleten med fikonlöv, ty de uppenbarade inte längre Guds härlighet, sådan den framställdes genom den ljusets klädnad som de tidigare hade burit. När Daniel och de tre värdiga hade bestått prövningen i fråga om kosten,

gavs de därefter ”kunskap och skicklighet i all slags skrift och visdom; och Daniel hade förstånd i alla syner och drömmar.”

De bestod det andra provet, vilket var ett visuellt prov som hade administrerats av Melzar. I Milleriternas historia markerade den andre ängelns budskap åtskillnaden mellan dem som tog emot och dem som förkastade budskapet från den ”röst” som ropade i öknen, representerad av William Miller. Profetiskt blev den milleritiska rörelsen därefter Protestantismens synliga och enda sanna horn, och de som förkastade budskapet och rörelsen blev Roms döttrar. De hade valt att äta Babylons kost och dricka dess vin, i motsats till den lilla boken. Vid slutet av tre år fördes Daniel och de värdiga fram för att dömas av Nebukadnessar.

När så den tid var till ända som kungen hade bestämt för att de skulle föras in, förde överste hovmannen dem fram inför Nebukadnessar. Och kungen talade med dem; och bland dem alla fanns ingen som kunde jämföras med Daniel, Hananja, Misael och Asarja; därför fick de träda i kungens tjänst. Och i alla frågor om vishet och förstånd, som kungen frågade dem om, fann han dem tio gånger bättre än alla de spåmän och stjärntydare som fanns i hela hans rike. Och Daniel blev kvar ända till kung Koreshs första regeringsår. Daniel 1:18–21.

Daniel och de tre värdiga bestod prövningen under ”tio” dagar, och när de därefter genomgick sin slutliga examen/prövning befanns de vara ”tio” gånger visare än alla de andra.

Daniel kapitel ett är den första hänvisningen till den förste ängelns budskap i den bok som utgörs av böckerna Daniel och Uppenbarelsboken. Det uppvisar identiska kännetecken med den förste ängeln i Uppenbarelsboken kapitel fjorton. Det upprätthåller den sanning som först nämns i Uppenbarelsbokens första vers, ty Nebukadnessar gav ett budskap till Ashpenas, som i sin tur gav budskapet till Melsar, vilken därefter trädde i förbindelse med Daniel. Fadern gav ett budskap till Kristus, som i sin tur gav budskapet till Gabriel, vilken därefter trädde i förbindelse med Johannes.

Det budskap som förmedlas, vilket är det budskap som nu avförseglas, identifierar Faderns kommunikationsprocess till Sin församling. Det första som Fadern väljer att identifiera för Sin församling är treänglarnas prövningsprocess i tre steg. Guds profetiska Ord har mycket omsorgsfullt framställt denna process genom flera profetiska linjer, och även genom milleriternas historia. Dessa sanningar är en väsentlig del av den dolda mannat som var i ängelns hand, när han steg ned den 11 september 2001.

Det är omöjligt att ta del, och därmed att bestå det andra provet, om du inte har bestått det första provet. Denna sanning framställdes tydligt i Kristi och milleriterna historia. Daniel kapitel två är det andra provet, genom vilket, såsom syster White säger, ”vårt eviga öde kommer att avgöras.” Hon säger vidare att det är det prov vi måste ”bestå, innan vi blir beseglade.” Det provet är nu nästan avslutat.

Daniels andra kapitel handlar om prövningen kring vilddjurets bild, och det är helt passande att kapitlet handlar om en stor bildstod, och att det endast var därför att Daniel hade bestått prövningen beträffande kosten och blivit välsignad med ”tio gånger” större ”förstånd” och ”vishet” som han kunde urskilja den prövningen. Liksom varningen om prövningen i Ellen Whites skrifter är

bildprövningen i Daniels andra kapitel en prövning som innebär konsekvenser av liv eller död.

Därför blev kungen vred och mycket förbittrad och befälde att man skulle förgöra alla de vise i Babylon. Och befallningen utgick att de vise skulle dödas; och man sökte Daniel och hans vänner för att döda dem. Daniel 2:12, 13.

Det finns några andra profetiska frågor i Daniels första kapitel som vi behöver behandla, och vi kommer att fortsätta med dessa frågor i nästa artikel.

”Jag såg en skara som stod väl bevakad och fast, utan att på något sätt ge sitt bifall åt dem som ville rubba kroppens etablerade tro. Gud såg på dem med välbehag. Jag visades tre steg — den förste, den andre och den tredje ängeln budskap. Ängeln som följde mig sade: ’Ve den som skulle flytta ett block eller rubba en enda stift i dessa budskap. Den rätta förståelsen av dessa budskap är av avgörande betydelse. Själars eviga öde beror på det sätt på vilket de tas emot.’ Jag fördes åter ned genom dessa budskap och såg hur dyrt Guds folk hade fått köpa sin erfarenhet. Den hade vunnits genom mycket lidande och svår kamp. Gud hade lett dem steg för steg, tills han hade ställt dem på en fast, orubblig plattform. Jag såg människor närma sig plattformen och granska grundvalen. Somliga steg genast upp på den med glädje. Andra började finna fel hos grundvalen. De önskade att förbättringar skulle göras, och då skulle plattformen bli mer fullkomlig och folket mycket lyckligare. Några steg ned från plattformen för att granska den och förklarade att den hade lagts fel. Men jag såg att nästan alla stod fasta på plattformen och förmanade dem som hade stigit ned att upphöra med sina klagomål; ty Gud var mästarebyggaren, och de kämpade mot honom. De återgav Guds underbara verk, som hade lett dem till den fasta plattformen, och i enhet lyfte de sina ögon mot himlen och förhärligade Gud med hög röst. Detta påverkade några av dem som hade klagat och lämnat plattformen, och de steg åter upp på den med ödmjuk uppsyn.”

”Jag hänvisades tillbaka till förkunnelsen om Kristi första ankomst. Johannes sändes i Elias ande och kraft för att bereda vägen för Jesus. De som förkastade Johannes vittnesbörd hade ingen nytta av Jesu undervisning. Deras motstånd mot det budskap som förutsade Hans ankomst försatte dem i en sådan ställning att de inte lätt kunde ta emot det starkaste beviset för att Han var Messias. Satan drev dem som förkastade Johannes budskap att gå ännu längre, till att förkasta och korsfästa Kristus. Genom att göra detta försatte de sig därhän att de inte kunde ta emot välsignelsen på pingstdagen, vilken skulle ha lärt dem vägen in i den himmelska helgedomen. [Rämnandet] av förhänget i templet visade att de judiska offren och stadgarna inte längre skulle tas emot. Det stora Offret hade framburits och hade blivit antaget, och den Helige Ande som utgöts på pingstdagen förde lärjungarnas tankar från den jordiska helgedomen till den himmelska, där Jesus hade gått in med sitt eget blod för att utgjuta försoningens välgärningar över sina lärjungar. Men judarna lämnades i fullständigt mörker. De förlorade allt det ljus som de kunde ha haft över frälsningsplanen och förtröstade fortfarande på sina gagnlösa slaktoffer och offergåvor. Den himmelska helgedomen hade tagit den jordiskas plats, men de hade ingen kunskap om förändringen. Därför kunde de inte ha någon nytta av Kristi medling i det heliga.”

”Många ser med fasa på judarnas handlingssätt när de förkastade och korsfäste Kristus; och när de läser historien om hur skamligt han misshandlades, menar de att de älskar honom och att de

inte skulle ha förnekat honom såsom Petrus gjorde eller korsfäst honom såsom judarna gjorde. Men Gud, som läser allas hjärtan, har satt den kärlek till Jesus som de bekände sig känna på prov. Hela himlen följde med det djupaste intresse hur den första ängelns budskap togs emot. Men många som bekände sig älska Jesus, och som fällde tårar när de läste berättelsen om korset, hånade det glada budskapet om hans ankomst. I stället för att ta emot budskapet med glädje förklarade de att det var en villfarelse. De hatade dem som älskade hans uppenbarelse och stängde dem ute från församlingarna. De som förkastade det första budskapet kunde inte få gagn av det andra; inte heller hade de gagn av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in tillsammans med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Och genom att förkasta de två föregående budskapen har de så förmörkat sitt förstånd att de inte kan se något ljus i den tredje ängelns budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att liksom judarna korsfäste Jesus, så hade namnkyrkorna korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte få gagn av Jesu förbön där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, frambar de sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat; och Satan, som gläder sig åt bedrägeriet, antar en religiös gestalt och leder sinnet hos dessa bekännande kristna till sig själv, medan han verkar med sin makt, sina tecken och lögnaktiga under för att fästa dem i sin snara.” Early Writings, 258–261.